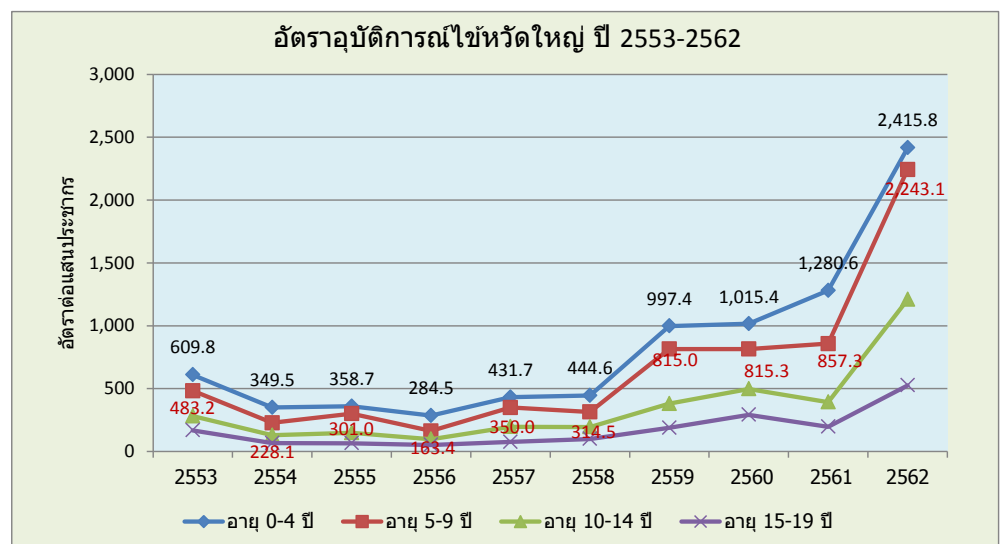

สถานการณ์โรคไข้หวัดใหญ่

จากการวิเคราะห์สถานการณ์การป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ ในรอบ 10 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2553 ถึงปี พ.ศ. 2562 พบว่าอัตราป่วย (อัตราอุบัติการณ์) ของโรค เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะในกลุ่มอายุ 0-4 ปี และอายุ 5-9 ปี โดยเด็กอายุ 0-4 ปี มีอัตราป่วยเพิ่มขึ้นจาก 610 ต่อแสนประชากรในปี พ.ศ. 2553 เป็น 2,416 ต่อแสนประชากร หรือเพิ่มขึ้น 4 เท่าในรอบ 10 ปี เช่นเดียวกับเด็กอายุ 5-9 ปี มีอัตราป่วยเพิ่มขึ้นกว่า 4 เท่าในรอบ 10 ปี โดยเฉพาะในปี พ.ศ. 2562 ที่อัตราการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว โดยเพิ่มจากปี พ.ศ. 2561 กว่า 2 เท่า ในแต่ละกลุ่มอายุ (ภาพที่ 2) ทั้งนี้อัตราป่วยในปี พ.ศ. 2562 สูงสุดในเด็กอายุ 0-4 ปี รองลงมาคืออายุ 5-9 ปี และ 10-14 ปี ตามลำดับ ในขณะที่อายุ 15-39 ปี มีอัตราป่วยที่ใกล้เคียงกัน ประมาณ 400-500 ต่อแสนประชากร แล้วค่อยลดลงเหลือ 188 ต่อแสนประชากร ในกลุ่มอายุ 65 ปีขึ้นไป (ภาพที่ 3)

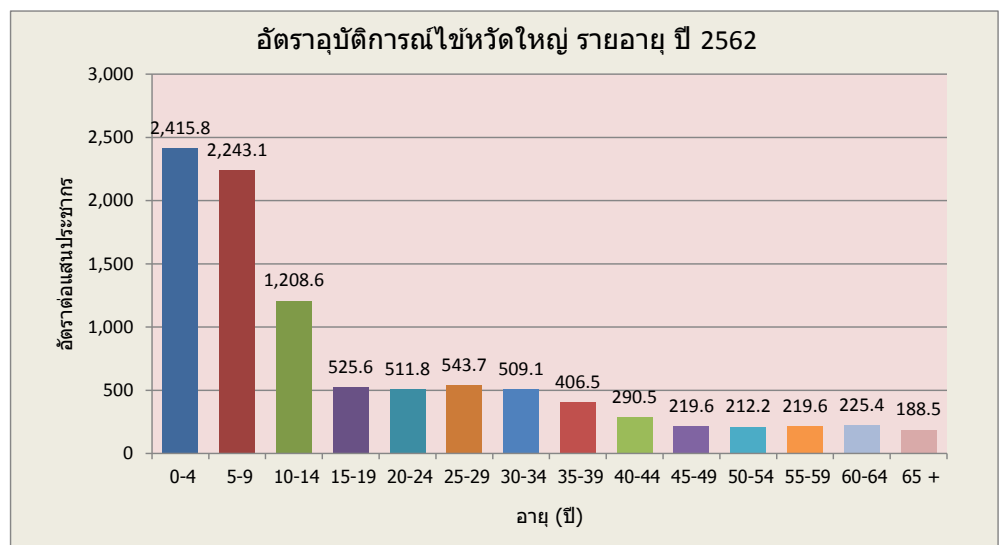
ภาพที่ 2 แนวโน้มอัตราอุบัติการณ์ไข้หวัดใหญ่ อายุ 0-4 ปี, 5-9 ปี, 10-14 ปี, 15-19 ปี ปี พ.ศ. 2553-2562

ที่มา: คำนวณจากฐานข้อมูลเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา กองระบาดวิทยา และจำนวนประชากร (ตัวหาร) จากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน กระทรวงสาธารณสุข

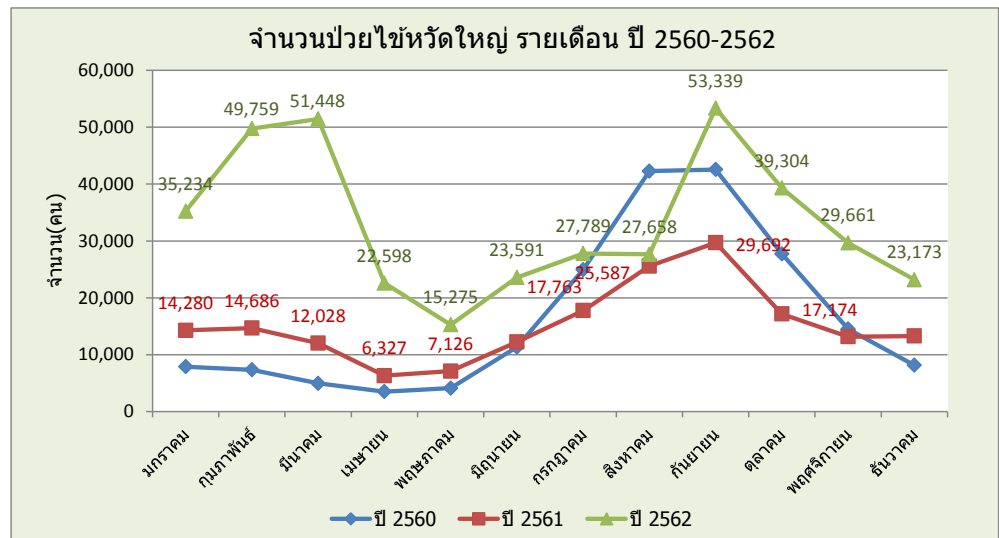
ภาพที่ 3 อัตราอุบัติการณ์ไข้หวัดใหญ่ รายอายุ ปี พ.ศ. 2562

ที่มา: คำนวณจากฐานข้อมูลเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา กองระบาดวิทยา และจำนวนประชากร (ตัวหาร) จากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน กระทรวงสาธารณสุข

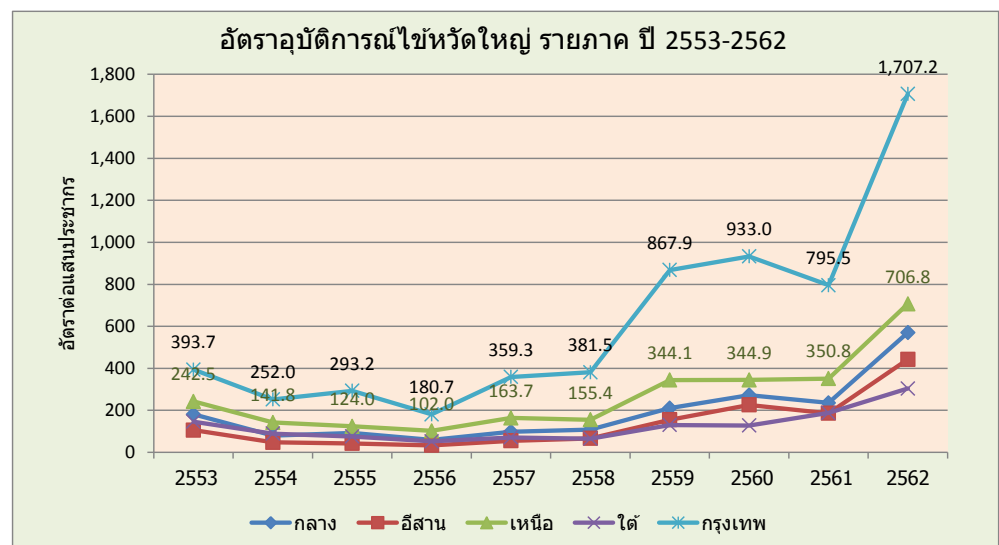
สถานการณ์การป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่เพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กอายุ 0-9 ปี หลังจากที่มีแนวโน้มลดลงในช่วงปี พ.ศ. 2554-2558 สะท้อนให้เห็นสถานการณ์การระบาดของโรคที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง และรุนแรงขึ้นในปี พ.ศ. 2562 ทั้งนี้การระบาดของโรคเกิดขึ้นในช่วงฤดูฝน (เดือนกรกฎาคม ถึง ตุลาคม) ของทุกปี และในปี พ.ศ. 2562 มีการระบาดในช่วงฤดูหนาวก่อนเข้าฤดูร้อนด้วย (กุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม) โดยในช่วงฤดูร้อน (เดือนเมษายน ถึง มิถุนายน) มีจำนวนผู้ป่วยต่ำที่สุด (ภาพที่ 4) หากเปรียบเทียบอัตราป่วยระหว่างภาค จะพบว่า กรุงเทพมหานคร มีอัตราป่วยสูงที่สุด รองลงมาคือภาคเหนือ โดยแนวโน้มของอัตราป่วยในกรุงเทพมหานคร เพิ่มขึ้น 4 เท่า จาก 393 ต่อแสนประชากรในปี พ.ศ. 2553 เป็น 1,707 ต่อแสนประชากร ในปี พ.ศ. 2562 ซึ่งเป็นปีที่มีการระบาดมากที่สุด (ภาพที่ 5)

ภาพที่ 4 จำนวนป่วยโรค
ไข้หวัดใหญ่ รายเดือน ปี
พ.ศ. 2560 - 2562

ที่มา: คำนวณจากฐานข้อมูล
เฝ้าระวังทางระบาดวิทยา
กองระบาดวิทยา

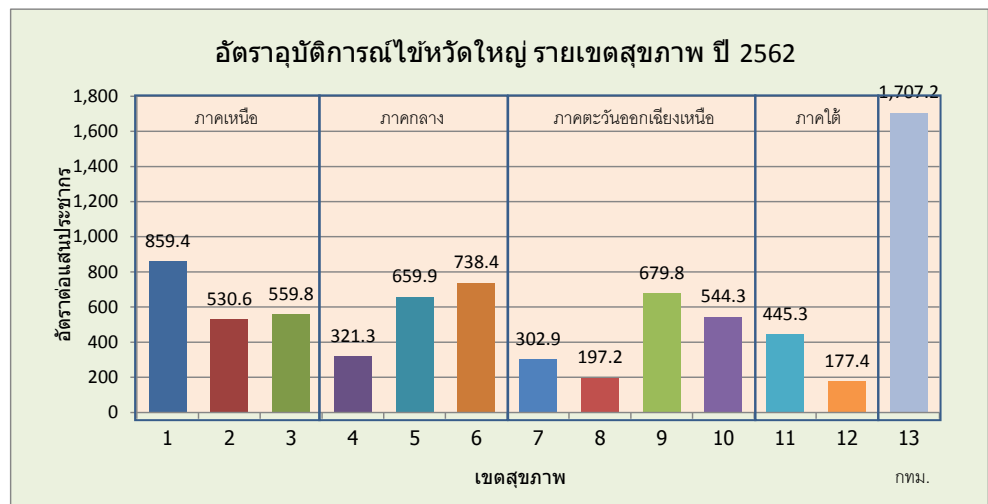
ภาพที่ 5 แนวโน้มอัตรา
อุบัติการณ์ไข้หวัดใหญ่
รายภาค ปี พ.ศ. 2553-
2562

ที่มา: คำนวณจากฐานข้อมูล
เฝ้าระวังทางระบาดวิทยา
กองระบาดวิทยา และ
จำนวนประชากร (ตัวหาร)
จากกองยุทธศาสตร์และแผนงาน กระทรวงสาธารณสุข

เมื่อเปรียบเทียบตามเขตสุขภาพ จะพบว่าอัตราป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ในปี พ.ศ. 2562 สูงสุดในเขต 13 (กรุงเทพมหานคร) (1,707 ต่อแสนประชากร) รองลงมาคือ เขต 1 (เชียงใหม่) (859 ต่อแสนประชากร) ในขณะที่เขต 12 (สงขลา) มีอัตราป่วยต่ำสุด (177 ต่อแสนประชากร) รองลงมาคือเขต 8 (อุดรธานี) (197 ต่อแสนประชากร) (ภาพที่ 6) และหากเปรียบเทียบอัตราป่วยระหว่างจังหวัด พบว่า กรุงเทพมหานคร มีอัตราป่วยสูงสุด รองลงมาคือ ระยอง เชียงใหม่ และนครปฐม ตามลำดับ (ภาพที่ 7)

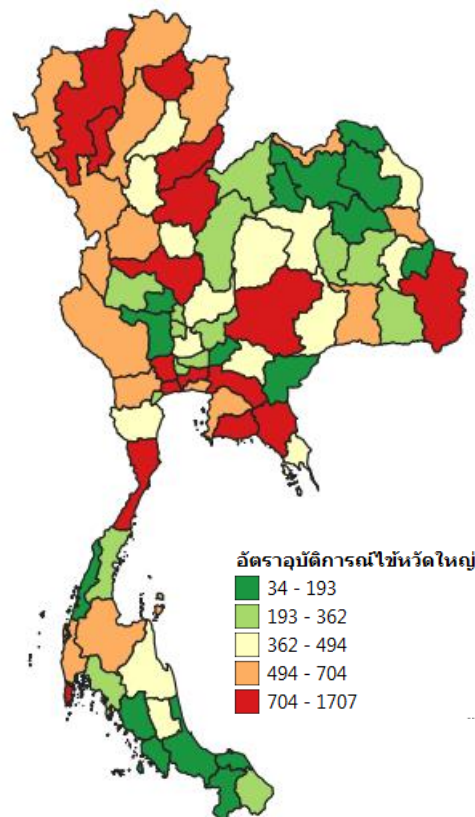
ภาพที่ 6 อัตราอุบัติการณ์
ไข้หวัดใหญ่ รายเขต
สุขภาพ ปี พ.ศ. 2562

ที่มา: จำนวนจากฐานข้อมูล
เฝ้าระวังทางระบาดวิทยา
กองระบาดวิทยา และจำนวน
ประชากร (ตัวหาร) จากกอง
ยุทธศาสตร์และแผนงาน กระทรวงสาธารณสุข

ภาพที่ 7 แผนที่อัตราอุบัติการณ์ไข้หวัดใหญ่ รายจังหวัด ปี พ.ศ. 2562 และจังหวัดที่มีอัตราอุบัติการณ์สูงสุด 10 อันดับแรก

โรคไข้หวัดใหญ่		
จังหวัด	เขตสุขภาพ	อัตราต่อแสนประชากร
กรุงเทพมหานคร	13	1,707.17
ระยอง	6	1,588.52
เชียงใหม่	1	1,392.12
นครปฐม	5	1,222.55
จันทบุรี	6	1,112.39
นครราชสีมา	9	1,000.87
อุบลราชธานี	10	922.59
สมุทรสาคร	5	894.16
พะเยา	1	874.62
นครสวรรค์	3	848.74

ที่มา: เหมือนภาพที่ 6